

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 535/2025
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца „IB-CADDY“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Страхиња Мавренски, адвокат из ..., против туженог „ДНП Инжењеринг“ д.о.о. за консалтинг, инжењеринг и пројектовање Нови Сад, чији је пуномоћник Владимир Ивић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 338/2024 од 08.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 338/2024 од 08.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 338/2024 од 08.05.2025. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Новом Саду П 30/2023 од 27.09.2023. године, у делу у коме је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 727.992,92 динара са законском затезном каматом почев од 21.11.2020. године па до исплате, износ од 20.000,00 динара на име накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе и износ од 107.712,00 динара на име накнаде трошкова парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, парничне странке су биле у уговорном односу у смислу члана 600. Закона о облигационим односима на основу кога је тужилац испоставио туженом предметни рачун, те је тужбени захтев основан у смислу одредби чланова 262., 324. и 277. Закона о облигационим односима, као и члана 5. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Суштински, ревидент износи сопствено тумачење примене релеватних норми, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Погрешно утврђено чињенично стање и оцена доказа на коју ревидент указује није разлог за одлучивање о посебној ревизији. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 04.08.2022. године. Вредност предмета спора је 727.992,92 динара. У конкретном случају се ради о спору мале вредности, па ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је ревизијски суд применом члана 413. Закона о парничном поступку одбацио ревизију као недозвољену.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**